

[Undervisningsministeren.]

disse tre Ord i denne Formulering: „under alle Omstændigheder“. Det er blevet underkastet en Kritik, idet der er sagt, at det er skarpere, end man fra Landstingsudvalget havde tænkt — og det var mig, der havde formuleret disse Ord. Jeg synes derfor, at jeg skylder den Oplysning, at det selvfølgelig var min Tanke at skulle ramme Udvalgets Mening. Denne Mening dækkede ikke min, fordi jeg ikke paa Forhaand vilde mene, at vi behøvede at omgærde Loven med flere Garantier, end der var i selve Lovforslaget sammen med Ministeriets Bemærkninger, men da det saa viser sig, at Formuleringen ikke er kommet til at dække Udvalgets Mening, men gaar videre end denne, saa synes jeg, at jeg maa være berettiget til at gøre dette Ting opmærksom paa, at Udtrykket her altsaa er blevet skarpere i Formuleringen. Jeg tager gerne denne Fejl paa mig. Da det ikke er *min* Mening, det udtrykker, men et Forsøg paa at udtrykke *andres* Mening, saa kan der vel være Grund til at sige, at ved Forstaaelsen af de nævnte Bemærkninger er det rigtigst at henholde sig til Ordene, at der „kræves visse skriftlige Besvarelser med Bedømmelse saavel fra Seminariets Side som ved en beskikket Censor“.

Jeg skal hermed anmode det høje Ting om at tage mod dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling. Jeg tror, at vi med dette vil gøre det første Skridt til den Række af Forsøg, som ønskes og kræves fra saa mange Sider. Det er jo dog til syvende og sidst Læreruddannelsen, der er Bunden i det pædagogiske vedrørende Skolen, og derfor synes jeg ogsaa, at jeg maa bringe en varm Tak til Seminariekommisjonen, fordi den lige efter, at den er nedsat, har handlet saa hurtigt og midt under sit Arbejde vil gøre det muligt for den danske Skole paa dette vigtige Felt at paabegynde Reformen.

Alfred Andreassen: Der er nogle Gange fra denne Talerstol fra flere Sider fremsat Ønske om, at vi fik Læreruddannelsen taget op til grundig Drøftelse. Det resulterede for nogen Tid siden i, at der blev nedsat en Kommission, hvor Arbejdet nu er i fuld Gang, og jeg mener at have Lov til at sige, at man fra alle Sider i Kommissionen er enig om at medvirke til, at der hurtigt kan komme en Fornyelse i vor Læreruddannelse.

Fra enkelte Seminariers Side har der været fremsat Ønske om at faa Lov til at komme ind i et Arbejde under friere Former,

og dette Ønske, dette Initiativ fra Seminarernes Side maa hilses med den allerstørste Tilfredshed. Det er jo af særlig Betydning, naar de Mennesker, der staar i Arbejdet til daglig, fremsætter Ønske om at faa løst Baandene, saa de kan komme til at bryde nye Veje i Uddannelsen; det er saadan set ganske haabløst at tænke paa en Fornyelse af Seminarieundervisningen, hvis man ikke fra Seminarernes Side er interesseret i dette Arbejde. Der er ingen Tvivl om, at den nugældende Seminarieundervisning er meget stærkt bunden; den er bunden gennem Pensabestemmelser, og den er i særlig Grad bunden gennem det store Kontrolapparat, som sættes i Gang ved Prøverne.

Netop dette store Kontrolapparat med Karaktergivning gør, at Kundskabstitlegnelsen meget let drages frem i forreste Linie, og det er da ogsaa det Indtryk, man har, baade de, der har gaaet paa Seminarierne, og hvem der ellers har Kendskab dertil, at Kundskabstitlegnelsen er blevet det centrale, at Arbejdet lægges til Rette med den forestaaende Eksamen for Øje, hvorved Eksamen bliver meget dominerende i Arbejdet, hvorimod det friere Studium, det, der er særlig udviklende, særlig modnende for Eleverne, trænges tilbage og i adskillige Tilfælde maaske slet ikke faar Lov til at ytre sig. Det er klart, at enhver, der skal arbejde i den danske Folkeskole, maa have et vist Fond af Viden, men derudover er det af meget stor Værdi for Skolen og ogsaa for Lærerne i Skolen, at de er fortrolige med selvstændigt og frit Studium. Jeg tror, at hvis man vil fremad i vor Læreruddannelse, er det den Side, der skal lægges særlig Vægt paa.

Det Lovforslag, den højtærede Undervisningsminister har fremsat, giver netop Seminarierne — og det er jo da Seminarielærerne, man her tænker paa — Mulighed for paa Grundlag af Planer, som de maa udarbejde, og som skal godkendes af Ministeriet, at komme ud i et mere frit og selvstændigt Arbejde. Men det er klart, at Forsøget ikke kan faa særlig stor Betydning, hvis man bibeholder hele det nuværende store Kontrolapparat, og derfor er det nødvendigt at finde andre Veje, hvorigennem man kan faa den nødvendige Kontrol. Personlig vilde jeg meget gerne, at man gav Seminariets Lærere den Frihed, som andre Skoleformers Lærere har. Jeg har den fornødne Tillid til Seminariets Lærere; jeg er klar over, at der maaske nok er Lærere, som, hvis de gennem en lang Tid har levet under Kontrolapparatet med Eksaminer, vil have noget vanskeligt ved at frigøre sig, men det